

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzji w sprawie 2710/2009/RT - Zarzut niedokonania płatności i niepodania dokładnej informacji

Decyzja

Sprawa 2710/2009/RT - Otwarta 03/12/2009 - Decyzja z 12/05/2010

Skarżący, były urzędnik Komisji Europejskiej, otrzymuje powypadkową rentę inwalidzką. Po wypadku zwrócił się do Komisji o świadczenia z tytułu ubezpieczenia, do których był uprawniony. Nie był zadowolony z propozycji Komisji dotyczącej zarówno stopnia jego niepełnosprawności, jak i całkowitej sumy świadczeń z tytułu ubezpieczenia. Dlatego też poprosił o zwołanie komisji lekarskiej. W dniu 23 lipca 2009 r., po wydaniu ostatecznej decyzji przez komisję lekarską, Komisja poinformowała skarżącego, że jest on uprawniony do otrzymania 9 545,31 EUR oprócz już dokonanych na jego rzecz płatności. Komisja jednak nie wypłaciła mu tej sumy. Skarżący zwrócił się więc do Rzecznika.

Skarżący w skardze twierdził, że Komisja nie wypłaciła mu kwoty odpowiadającej stopniowi niepełnosprawności o charakterze trwałym – choć poinformowała go, że już tego dokonała – i przekazała mu wprowadzające w błąd informacje. Twierdził, że Komisja powinna dokonać płatności i zapłacić odsetki za zwłokę.

W piśmie z dnia 4 stycznia 2010 r. skarżący poinformował Rzecznika, że w międzyczasie Komisja wypłaciła należną kwotę wraz z odsetkami za opóźnioną płatność. W swojej opinii Komisja potwierdziła powyższe fakty.

W świetle powyższego Rzecznik uznał, że Komisja podjęła odpowiednie kroki w celu rozwiązania tej sprawy i tym samym zamknął sprawę.

OKOLICZNOŚCI LEŻĄCE U PODSTAW SKARGI

1. Skarżący, były urzędnik Komisji Europejskiej, otrzymuje rentę inwalidzką po wypadku. Po wypadku złożył wniosek o przyznanie świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego, do których był uprawniony na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego oraz „*Wspólnych zasad ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej*” (zwanych dalej „przepisami dotyczącymi wypadków”).

2. W dniu 18 marca 2006 r. skarżący złożył do Komisji skargę na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, w której podniósł zasadniczo, że Komisja niesłusznie opóźniła decyzję w sprawie jego roszczenia z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego. Komisja uznała długi okres czasu potrzebny na rozpatrzenie sprawy skarżącego, ale zaprzeczyła nadużyciu wynikającego z tego opóźnienia i stwierdziła, że złożoność akt uzasadnia czas, jaki zajęło jej zamknięcie.

3. W dniu 28 sierpnia 2006 r. skarżący zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich ze skargą zarejestrowaną pod numerem referencyjnym 2782/2006/ (MHZ)RT . W następstwie dochodzenia Rzecznik stwierdził dwa przypadki niewłaściwego administrowania przez Komisję w postępowaniu w tej sprawie i przedstawił dwie krytyczne uwagi dotyczące opóźnienia w wypłacaniu świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego skarżącego oraz naruszenia art. 12 kodeksu dobrego postępowania administracyjnego [1] .

4. W dniu 18 lutego 2008 r. skarżący złożył do Rzecznika Praw Obywatelskich nową skargę przeciwko Komisji (skarga 492/2008/RT), w której stwierdził, że nie jest zadowolony z propozycji Komisji dotyczącej jego stopy inwalidztwa i wysokości świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego. W związku z tym zwrócił się o zwołanie komisji lekarskiej. Podniósł on, że Komisja działała niesprawiedliwie i próbowała wpłynąć na pracę komisji lekarskiej na rzecz prywatnego towarzystwa ubezpieczeniowego instytucji. W odpowiedzi z dnia 4 marca 2008 r. Rzecznik Praw Obywatelskich uznał, że na podstawie dowodów przedstawionych przez skarżącego nie ma wystarczających podstaw do wszczęcia dochodzenia w sprawie jego skargi.

5. W dniu 23 lipca 2009 r. Komisja poinformowała skarżącego, że w dniu 9 czerwca 2009 r. otrzymała sprawozdanie końcowe komisji lekarskiej określające jego stałą stopę inwalidztwa. Dodała, że w dniu 17 czerwca 2009 r. przekazała sprawozdanie zakładowi ubezpieczeniowemu. Wskazała ona, że po uzyskaniu zgody zakładu ubezpieczeń dokona wypłaty salda odpowiadającej jego trwałej niezdolności do pracy.

6. W dniu 27 lipca 2009 r. Komisja poinformowała skarżącego, że na podstawie sprawozdania komisji lekarskiej postanowiła, że wskaźnik jego trwałej inwalidztwa powinien wynosić 64,5 %. Stwierdził on, że zostały mu już dokonane dwie płatności tymczasowe, a mianowicie: i) dnia 1 listopada 2005 r., co odpowiada wskaźnikowi inwalidztwa wynoszącemu 40 %; oraz (ii) w dniu 2 listopada 2006 r., co odpowiada wskaźnikowi inwalidztwa wynoszącemu 23,5 %. W związku z tym Komisja przystąpiłaby do wypłaty salda odpowiadającej pozostałej stopie inwalidztwa wynoszącej 1 %, tj. 9 545,31 EUR.

7. W dniach 25 sierpnia i 3 września 2009 r. prawnik skarżącego zwrócił się do służb Komisji. Wskazał, że Komisja nadal nie dokonała płatności salda w wysokości 9 545,31 EUR.

8. W dniu 10 września 2009 r. Komisja (PMO [2]) odpowiedziała na powyższe dwa pisma. Stwierdził on, że jego prywatne towarzystwo ubezpieczeniowe dokonało płatności salda na rachunek bankowy skarżącego w dniu 25 sierpnia 2009 r.

9. W dniu 29 września 2009 r. adwokat skarżącego odpowiedział na pismo Komisji z dnia 10 września 2009 r. Stwierdził, że jego klient nie otrzymał jeszcze ostatecznej płatności, i zwrócił się do Komisji o wyjaśnienie opóźnienia. Ponadto wskazał, że jego klient miał prawo zażądać od Komisji zapłaty odsetek za zwłokę.

10. W dniu 15 października 2009 r. Komisja odpowiedziała na powyższe pismo. Stwierdził on, że „*nie było nieporozumień w odniesieniu do płatności salda końcowego*”. Po sprawdzeniu z zakładem ubezpieczeń Komisja stwierdziła, że płatność została dokonana w dniu 30 września 2009 r., a nie w dniu 25 sierpnia 2009 r. Komisja wyraziła ubolewanie z powodu tej sytuacji. Wskazała jednak, że dwumiesięcznego opóźnienia nie można uznać za „nierozsądny”, biorąc pod uwagę, że „zwykle termin takich płatności wynosi sześć tygodni”. Ponadto nie ma podstawy prawnej uzasadniającej wnioskowaną wypłatę odsetek.

11. W dniu 22 października 2009 r. adwokat skarżącego ponownie zwrócił się do służb Komisji. Wskazał, że prawie trzy miesiące po przyjęciu przez Komisję decyzji z dnia 27 lipca 2009 r. nadal nie dokonano płatności salda końcowego. Zwrócił się do Komisji o: i) natychmiastowe dokonanie płatności salda; oraz (ii) zapłaty odsetek za opóźnienia w płatnościach.

12. W dniu 3 listopada 2009 r. skarżący zwrócił się ponownie do Rzecznika Praw Obywatelskich.

PRZEDMIOT DOCHODZENIA

13. W swojej skardze do Rzecznika Praw Obywatelskich skarżący przedstawił następujące zarzuty i skargę.

Zarzut :

Komisja (i) nie wypłaciła mu płatności salda odpowiadającej jego trwałej stawce inwalidztwa, mimo że poinformowała go o tym; oraz (ii) przekazały mu wprowadzające w błąd informacje dotyczące powyższej płatności.

Roszczenie :

Komisja powinna dokonać płatności salda końcowego i zapłacić odsetki za opóźnienie.

DOCHODZENIE

14. W dniu 3 grudnia 2009 r. Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął dochodzenie.

15. W dniu 4 stycznia 2010 r. skarżący przesłał dalszą korespondencję dotyczącą jego skargi. W dniu 2 marca 2010 r. Komisja przesłała swoją opinię w sprawie niniejszej skargi, która została przekazana skarżącemu z zaproszeniem do przedstawienia uwag.

16. Skarżący przesłał swoje uwagi w dniu 25 marca 2010 r.

ANALIZA I WNIOSKI RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

A. Zarzucane niewypłacenie płatności salda i dostarczenie dokładnych informacji i związanych z nimi roszczeń

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

17. W piśmie z dnia 4 stycznia 2010 r. skarżący po raz pierwszy poinformował Rzecznika Praw Obywatelskich, że w dniu 23 października 2009 r. (tj. przed złożeniem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich) jego adwokat wniósł odwołanie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego od decyzji Komisji z dnia 27 lipca 2009 r. Wskazał, że przedmiot niniejszego odwołania dotyczył również kwestii niewykonania przez Komisję płatności salda z tytułu świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego.

18. Skarżący wspominał, że w dniu 9 listopada 2009 r., po złożeniu przez niego niniejszej skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich, Komisja dokonała płatności salda odpowiadającej jego zasiłkom ubezpieczeniowym. Ponadto w dniu 23 listopada 2009 r. Komisja wypłaciła mu odsetki za zwłokę.

19. Według skarżącego wypłata salda z tytułu świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego została opóźniona, ponieważ Komisja, a mianowicie PMO, dokonała wpłaty na stary rachunek bankowy skarżącego przez pomyłkę.

20. Wreszcie skarżący wskazał, że pomimo dwóch krytycznych uwag Rzecznika w ramach dochodzenia nr 2782/2006/(MHZ)RT, Komisja nie poprawiła jakości swoich służb administracyjnych. W świetle nowych informacji przedstawionych w piśmie z dnia 4 stycznia 2010 r. skarżący zasugerował, że Rzecznik Praw Obywatelskich może przeprowadzić dochodzenie z własnej inicjatywy w tej sprawie, jeśli zdecyduje się zamknąć niniejszą sprawę.

21. W swojej opinii Komisja wyjaśniła, że w dniu 17 czerwca 2009 r. przekazała sprawozdanie komisji lekarskiej zakładowi ubezpieczeniowemu w celu uzyskania dodatkowego pokwitowania. Zakład ubezpieczeń dostarczył przedmiotowy pokwitowanie. W związku z tym w dniu 27 lipca

2009 r. Komisja przesłała skarżącemu ostateczną decyzję w sprawie jego stopy trwałej inwalidztwa i zwróciła się do zakładu ubezpieczeń o dokonanie odpowiedniej płatności salda.

22. Komisja stwierdziła, że co do zasady podmioty powiązane otrzymują płatność w terminie jednego miesiąca. W następstwie pisma adwokata skarżącego z dnia 25 sierpnia 2009 r. Komisja zapytała zakład ubezpieczeń, czy dokonał płatności. Firma ubezpieczeniowa potwierdziła, że to zrobiła.

23. W dniu 29 września 2009 r., po otrzymaniu drugiego pisma od adwokata skarżącego, Komisja skontaktowała się z zakładem ubezpieczeń. Po sprawdzeniu zakład ubezpieczeń odkrył, że przez pomyłkę dokonano płatności na stary rachunek bankowy skarżącego. Komisja zwróciła się do towarzystwa ubezpieczeniowego o dokonanie płatności na inny rachunek bankowy oraz o wypłatę na rzecz skarżącego odsetek za opóźnienia w płatnościach. Firma ubezpieczeniowa tak zrobiła. Komisja wskazała, że nie można oczekiwać, iż skarżący w międzyczasie zmienił swoje konto bankowe.

24. W swoich uwagach skarżący wyraził niezadowolenie ze stanowiska Komisji. Twierdził, że Komisja popełniła kilka błędów w odniesieniu do wypłaty świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego, a mianowicie: i) działała niesłusznie, gdy uzależniła wypłatę świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego od zatwierdzenia przez zakład ubezpieczeń sprawozdania komisji lekarskiej; II) skarżący przesłał Komisji list polecony informujący ją w odpowiednim czasie o zmianie danych rachunku bankowego; III) zakład ubezpieczeń nie podjął żadnych działań po dokonaniu wpłaty na niewłaściwy rachunek bankowy w dwóch oddzielnych przypadkach; IV) Komisja nie podjęła działań niezwłocznie po otrzymaniu pisma z dnia 25 sierpnia 2009 r. od adwokata skarżącego, w którym została poinformowana, że płatność nie została dokonana; V) Komisja postąpiła niesłusznie, stosując jedynie 5,50 % stopy procentowej przy obliczaniu odsetek za zwłokę.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

25. Rzecznik jest zdania, że dokonując wypłaty salda świadczeń z tytułu ubezpieczenia odszkodowawczego skarżącego oraz wypłacając odsetki za zaistniałe opóźnienie, Komisja usatysfakcjonowała wniosek przedstawiony w pierwotnej skardze skarżącego.

26. W odniesieniu do argumentu skarżącego, zgodnie z którym płatność została opóźniona, ponieważ Komisja wpłaciła płatność salda na inny rachunek bankowy, Rzecznik zauważa, że skarżący otrzymał należną kwotę, a także odsetki za zwłokę. Rzecznik zauważa również, że powyższe fakty zostały potwierdzone przez Komisję w jej opinii. W związku z tym nie uważa on za użyteczne dalszego prowadzenia niniejszego dochodzenia.

27. Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że Komisja podjęła odpowiednie kroki w celu rozstrzygnięcia tej sprawy.

28. Ponadto Rzecznik przyjmuje do wiadomości sugestię skarżącego dotyczącą wszczęcia dochodzenia z własnej inicjatywy w sprawie rozpatrywania przez PMO jego sprawy i podobnych

spraw i rozważy ją w kontekście innych wniosków dotyczących przyszłych dochodzeń z własnej inicjatywy.

B. Konkluzje

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującym wnioskiem:

Komisja podjęła kroki w celu rozstrzygnięcia tej sprawy.

Skarżący i Komisja zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 maja 2010 r.

[1] Decyzja 2782/2007/(MHZ)RT, dostępna na stronie internetowej Rzecznika Praw Obywatelskich <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Link].

[2] Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych.